

آیت‌الله سیدعلی یثربی

□ قدرت‌الله عفتی

یثربی، سیدعلی

آیت‌الله سیدعلی یثربی کاشانی، در سال ۱۳۱۱ ق در شهر کربلا معلی دیده به جهان گشوده پدرشان آیت‌الله سید محمد رضا پشت مشهدی کاشانی از علماء و فضلای بزرگ کاشان بود. ایشان از محضر بزرگانی چون میرزا بزرگ شیرازی صاحب فتوای تحریم تباکو و آیت‌الله سید محمد فشار کی اصفهانی بهره برد. آیت‌الله سیدعلی یثربی در کربلا بزرگ شد، مقدمات و سطوح عالی حوزه را نزد پدرش و دیگر استاد حوزه علمیه نجف اشرف خواند.

در سن ۲۰ سالگی (۱۳۳۱ ق) به حوزه درس بزرگان نجف اشرف راه یافت و از محضر

آیت‌الله سید محمد کاظم طباطبائی یزدی صاحب عروة‌الوثقی، آیت‌الله شریعت اصفهانی (شیخ الشریعه)، آیت‌الله نائینی و آیت‌الله آقاضیاء‌الدین عراقی بهره‌مند شد.

ورود آیت‌الله یثربی به وطن

آیت‌الله یثربی در سال ۱۳۳۹ ق به امر پدرش آیت‌الله محمد رضا پشت مشهدی قصد ایران را نمود. علماء و فضلای نجف اشرف همراه با آیت‌الله آقا ضیاء‌الدین عراقی او را با حسرت بدرقه می‌کردند که آیت‌الله آقاضیاء عراقی فرمود: در میان شاگردان استاد ما، آیت‌الله محمد کاظم خراسانی (آخوند خراسانی)، میرزا محمد علی یزدی لب فندقی بود که در موقع حرکتش از نجف

□ امام خمینی دروس سطوح عالی حوزه علمیه را نزد آیت‌الله سیدعلی یثربی به اتمام رساند و همیشه از ایشان با تجلیل یاد می‌کرد

اشرف، استاد ما، او را با اشک دیده بدرقه نمود و از جدایی او آه سردی کشید؛ در میان رفقای من، شما که می‌روی مرا به فراق و حسرت خود می‌گذارید.^۱

آیت‌الله یثربی زمانی وارد ایران شد که سلسله قاجار کاملاً ضعیف شده بود و رضاخان روز به روز قدرت می‌گرفت و کشور در حال تشنجه و گرفتاری و تباہی به سر می‌برد و حوزه تازه تأسیس قم در حال جان گرفتن بود و علماء به سوی قم توجه نموده بودند.^۲ خبر ورود آیت‌الله یثربی به ایران را به آیت‌الله حائری یزدی دادند. ایشان موقعیت را مغتنم شمرد و طی نامه‌ای به آیت‌الله محمد رضا پشت مشهدی که از رفقای صمیمی دوران تحصیلش در سامرا بود، از آیت‌الله سیدعلی یثربی به حوزه علمیه قم دعوت نمود. آیت‌الله پشت مشهدی این دعوت را پذیرفت و فرزندش آیت‌الله سیدعلی یثربی را در سال ۱۳۴۱ ق به قم فرستاد.

آیت‌الله سیدعلی یثربی که علماء او را لقب آقاضیاء ثانی داده بودند، با مشرف شدن به قم در کلاس درس آیت‌الله حائری یزدی حاضر می‌شد و خود برای محصلین حوزه علمیه قم، فقه و اصول تدریس می‌کرد که علماء زیادی از آن بهره می‌گرفتند.^۳

امام خمینی از سال ۱۳۴۱ ق تا ۱۳۴۵ ق در محضر آیت‌الله سیدعلی یثربی، اکثر دروس سطوح عالی حوزه علمیه را به اتمام رساند و همیشه از ایشان با تجلیل یاد می‌کرد.^۴

در سال ۱۳۴۷ ق آیت‌الله محمد رضا پشت مشهدی کاشانی رحلت نمود، آیت‌الله سیدعلی یثربی کاشانی به شهرش کاشان مراجعت کرد و به جای پدرش به امور دینی مردم پشت مشهد کاشان و دیگر وظایف دینی خود مشغول شد و به تقاضای مکرر علماء قم برای مراجعت به قم،

پاسخ منفی می‌داد، تا اینکه در اوائل ذی‌القعده ۱۳۶۵ ق به قصد زیارت به قم مشرف شد و به دعوت آیت‌الله بروجردی و اصرار علمای دیگر، برای طلاب حوزه علمیه قم تدریس فقه و اصول را شروع نمود. نزدیک به دو ماه بعد، آیت‌الله شریعت اصفهانی (شیخ الشریعة) در نجف اشرف رحلت نمود (آبان ۱۳۲۵ ش) و عالم تشیع عزادار شد. مراجع تقلید حوزه‌های علمیه نجف اشرف و قم ۴۰ روز عزای عمومی اعلام کردند. در این هنگام آیت‌الله سیدعلی یثربی برای زیارت عتبات عالیات به عراق مسافت کرد. بعد از زیارت اماکن مقدسه عراق که چند ماهی به طول انجامید، به کاشان بازگشت و به امور دینی مردم آن دیار مشغول شد و تا پایان عمر در کاشان ماند.

شاگردان

علمای بزرگی نزد آیت‌الله سیدعلی یثربی کاشانی درس خواندند که بعضی از آنها عبارتند از: امام خمینی، آیت‌الله موسوی، آیت‌الله محقق داماد، آیت‌الله شریف رازی، آیت‌الله شریعتمداری و...

تألیفات

از آیت‌الله سیدعلی یثربی، حاشیه بر عروة‌الوثقی و جزویاتی در اصول فقه به یادگار مانده است.

رحلت

آیت‌الله سیدعلی یثربی در سن ۶۸ سالگی، پنجم ربیع‌الثانی ۱۳۷۹ ق در کاشان دار فانی را وداع گفت و کاشان و حوزه‌های علمیه قم و نجف اشرف را غرق در ماتم نمود. پیکر آقاضیاء ثانی، در کاشان با مراسمی که کاشان مثل آن را ندیده بود، تشیع و در کنار پدرش در امام‌زاده حبیب بن موسی(ع) دفن گردید.^۴

پی‌نوشتها:

۱. شریف رازی، گنجینه دانشمندان، ج ۶، قم، مؤلف، اول ۱۳۵۳، ص ۲۷۸ و ۲۷۷.
۲. همچنین: شریف رازی، محمد، آثار الحجه، ج ۲، قم، مؤسسه مطبوعاتی دارالکتاب، سوم، ۱۳۳۲، ص ۲۳.
۳. شریف رازی، محمد، گنجینه دانشمندان، ج ۶، پیشین، ص ۲۷۸ و ۲۷۷.
۴. همچنین: مخبر، عباس (مترجم) سلسله پهلوی و نبیوهای مذهبی به روایت تاریخ کمبریج، تهران، طرح نو، سوم ۱۳۷۵، ص ۱۶۰.
۵. شریف رازی، محمد، گنجینه دانشمندان، ج ۶، پیشین، ص ۲۷۹ و ۲۷۸.
۶. امام خمینی، صحیفه امام، ج ۲، تهران، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، دوم ۱۳۷۹، ص ۴۹۲.
۷. همچنین: امام خمینی، صحیفه امام، ج ۱۹، پیشین، ص ۴۲۷.
۸. همچنین: مرادی‌نیا، محمدمجود، خاطرات آیت‌الله پستنده، تهران، حدیث، اول ۱۳۷۴، ص ۵۰.
۹. منظور الاجداد، سیدمحمدحسین، مرجعیت در عرصه اجتماع و سیاست، تهران، شیرازه، اول ۱۳۷۹، ص ۴۱۲.
۱۰. شریف رازی، محمد، گنجینه دانشمندان، ج ۶، ص ۲۸۰ و ۲۷۹.
۱۱. همچنین: استادی، رضا، چهل مقاله، قم، کتابخانه آیت‌الله مرعشی نجفی، اول ۱۳۷۱، ص ۶۸۷.

پی‌نوشت